

LA UN PAS DE ISTORIE

Sâmbătă, 8 iulie a.c., în garnizoana Florești, recruții seriei de încorporare iunie 2006 au depus jurământul de credință față de patrie, emoționați în fața numeroșilor părinți, rude și apropiați care au ținut să le fie aproape. Cei aproximativ 100 de tineri, chemați să îmbrace haina militară, vor face primii pași ai vieții cazone printre artileriști, în cadrul unității comandate de maiorul **Marcel Coraș**. Acest ceremonial a fost penultimul act dintr-o largă serie, deoarece, așa cum se știe, în luna octombrie a acestui an, importantul eveniment reprezentat de jurământul celor chemați la oaste prin lege va intra în istorie. La ceremonial au participat, din partea comenzii C. 4 A. Trt. — generalul de

brigadă **Eugen Gheorghioiu**, din partea Bg. 69 Art. Mx. — colonelul **Aurel Lucaciu**, șeful de stat major al mării unități, comandantul microgarnizoanei — colonelul **Remus Drăgan** și numeroase oficialități reprezentând administrația publică locală, printre care s-au numărat **Zoltan Panfi** — vicepreședintele Consiliului Județean Cluj și ing. **Ioachim Vancea** — primarul comunei Florești. Așa cum era de așteptat, o bună parte dintre tinerii militari prezenți la „examenul bărbăției” și-au exprimat deja dorința de a-și construi o carieră în Armată. Dacă va fi așa sau nu vom vedea la încheierea stagiului militar, drept pentru care le dorim mult succes. (Sc.p.)

Scutul

patriei

Editor: **Corpul 4 Armată Teritorial**

www.forter.ro

Anul 59 * Nr. 466 (1776) * 12 iulie 2006 * 8 pagini — 40 bani (4000 lei)

CERCETARE LA NIVEL EUROPEAN

pagina 4

Respirația liberă a presei militare

Colonelul dr. Ion Petrescu (stânga) alături de jurnaliști militari din Forțele Terestre — Colibița, mai 2006

DIALOG

cu
directorul
Trustului
de Presă
al M. Ap. N.,
colonel dr.
**ION
PETRESCU**

pagina 8

14 iulie ZIUA TRANSMISIONIȘTILOR —interviu cu colonelul **GAVRIL LĂDAR**

pagina 4

Brigada 5 V. M. Trt. — punct final

Privind înapoi cu mândrie

Joi, 29 iunie a.c., în Comandamentul Bg. 5 V.M. Trt. „Avram Iancu” din Alba-Iulia a avut loc ceremonia de desființare a marii unități, după 23 de ani de la înființare. La activitate au parti-

cipat: generalul-maior dr. Ioan Ciupei, comandantul C. 4 A. Trt. „Mareșal Constantin Prezan”, și generalul de brigadă **Eugen Gheorghioiu**, șeful de stat major al Corpului.

pagina 3

ceput de Cuptor, în localitatea După Piatră, din comuna Buceș-Vulcan, este, dincolo de orice, o nepieritoare filă de istorie. Pe

locurile pe care cutezanța Iancului ridică la luptă oameni plămădiți din piatră aspră a munților, îndemnându-i să creadă într-un viitor mai bun al nației în care se nascuseră. Clipa a rămas încrămășată întru slavă și recunoștință. Moșii, neînduplecați ca însăși viața care a uitat mai mereu să-i răsfete, vin mereu, pe firul de aur al vitejiei înainfașilor ce le șoptesc încă în sânge, să se întâlnească, la ceas tihnit, cu Istoria. Să-și aducă aminte ce au fost și ce vor rămâne, atâta vreme cât brazi vor sprijini cerul necuprins al Apusenilor.

Locotenent-colonel
CLAUDIU IORDĂCHESCU

(Continuare în pag. 2)

CORESPONDENTE

TRAG BATERIILE

În perioada 12-23.06 a.c., B. 817 Art. Mx. din Prundu Bârgăului condus de locotenent-colonelul Gheorghe Tanco a desfășurat LFX cu bateriile de artilerie în poligoanele Cincu și Cârțișoara. În prima săptămână, la piciorul munților Făgăraș, sub aerul răcoros al oglinzii cascadei Bălea, au deschis focul subunitățile antiblindate conduse de căpitani Constantin Stan și So-

cative FB. Actori importanți în reușita tragerilor au fost și tinerii ofițeri ai bateriei asigurare date, locotenentul Bogdan Nicolaescu și sublocotenentul Marian Dorofteșei.

Cel mai valoros câștig al acestor exerciții a fost faptul că în batalionul artileriștilor bărgăuani s-au format comenzi de baterii și subunități care au demonstrat un plus evident în mărirea cu precizie a traiectoriilor, față

de DUPĂ 60 DE ANI, camarazii promoției de ofițeri activi de infanterie — 1946, se vor revedea miercuri, 19 iulie a.c., ora 10.00, la Cercul Militar din Cluj-Napoca. Din comitetul de organizare fac parte colonelii (r) Ion Ghercioiu, Niță Zeciu, Victor Crișan, Mircea Popescu și Gheorghe Zah. Sub zodia admirabilului lor spirit de corp, le urăm și noi sănătate și împliniri pe măsura așteptărilor ficăruia. (I.P.)

B. 55 Com. Inf. „NAPOCA” a devenit funcțional, transformându-se din R. 55 Trs. „NAPOCA”. Vineri, 30 iunie, în prezența generalului de brigadă Eugen Gheorghioiu, șeful de stat major al C. 4 A. Trt. „Mareșal Constantin Prezan”, a altor ofițeri din Comandamentul Corpului, a avut loc ceremonialul de predare și primire a Drapelului de luptă și a comenzilor. După 21 de ani în aceeași unitate, din care 11 ani șef de stat major și cinci ani comandant, colonelul Cornel Topârcean a predat toate responsabilitățile noului comandant, locotenent-colonelul Ilie Mureșan. (I.P.)

PROFESIONISTII din unitatea comandată de locotenent-colonelul Ovidiu Constanta încheie în aceste zile o etapă densă și benefică de pregătire de specialitate. După ce în ultimele zile ale lunii iunie au executat salturi cu parașută, ei s-au aflat timp de două săptămâni în tabăra de instrucție la un curs de apă, unde s-au antrenat în regim intensiv, executând, printre altele, mai multe teste specifice de cercetare. (Căpitan CLAUDIU ROTARU)

COOPERARE În perioada 10-14.07 a.c., Batalionul 72 Apărare N.B.C. „Negru Vodă” din Sighișoara, comandat de locotenent-colonelul Viorel Bălăceanu, găzduiește activitatea de relații militare internaționale „NBC Field Operations”, la care participă o delegație militară americană, condusă de generalul de brigadă Wendell McLain, comandantul Brigăzii 31 Chimice din Armata SUA. Gazdele vor organiza și prezenta diferite activități care să demonstreze modul de abordare și rezolvare a problemelor misiunilor specifice acestei specialități, conform capabilităților armatei noastre. (T.B.)

rin Coveșan, distrugând țintele în foarte scurt timp. Fără tracul ce ar fi putut fi motivat de prezența în teren a comandantului brigăzii, generalul de brigadă dr. Avram Cătănici, comandantii și servanții bateriei tunuri antitanc au distrus cele 6 ținte în mai puțin de un minut, raportând „Obiectiv nimic, consum 6 proiectile!”. Concomitent, în poligonul Cincu, pe pantele Văii Rorii, au început tragerile de instrucție pentru artileriștii din Bg. 81 Mc.

În săptămâna următoare a fost rândul bateriilor de obuziere să asigure date să se ia la întrecere cu secunde și distanțele. Echipa căpitanului Viorel Cucu a fost prima care a demonstrat cum proiectilele pot fi trimise către țintă la precizii de 10-15 m în doar 2-3 minute. Rând pe rând, și-au demonstrat măiestria și bateriile conduse de căpitanul Marian Hoge și locotenentul Marius Grecu, umplându-și „carul de baterie” cu califi-

de anii precedenți. Dintr-o lungă listă de camarazi merituosi pot fi amintiți căpitanul Viorel Cucu, sergentul-major Emil Cornea, caporalii (a) Ovidiu Pușcaș, Cosmin Pop, Adrian Tuszan, Corneliu Butuza și Gavril Flore. Răsplata acestei reușite s-a cumulat în cuvintele comandantului brigăzii: „Sunt mândru de această unitate!”

Din munți ca aceia pe care subordonații locotenentului Mihai Văleanu îi „ciufuliseră” cu ecurile spargerilor s-a abătut însă, nu peste multă vreme de la încheierea tragerilor, și necazul. Acasă, unde și-ar fi dorit să aibă liniște, în Târlisua, apele sălbatice își făcuseră crud poligon. Începea un alt exercițiu, de data aceasta nedorit — acțiunea de intervenție în vederea înlăturării urmărilor dezastrului, la care întreg batalionul a acționat, ca un singur om, în sprijinul populației sinistrate.

Maior
MARIAN DOSPINA

ABONAMENTE „Scutul patriei”

Cei care doresc să se aboneze pe trimestrul III 2006 la „Scutul patriei” o pot face în următoarele condiții: costul unui abonament pe 3 luni este de 5 x 40 bani = 2,00 RON; suma va fi depusă în contul U.M. 02216: RO45TREZ-21623600120XXXXX — cont IBAN, 15051428 — cod fiscal Banca Națională, Trezoreria Cluj-Napoca; cererile se trimit direct, pe adresa redacției — U.M.

02565/V. În adresa de comandă vor fi specificate numărul de abonamente și cel de gratuități la care au dreptul militarii în termen (5 militari — un exemplar). La adresa respectivă se va anexa obligatoriu un document care să ateste virarea banilor în contul de mai sus (chitanță fiscală). Ziurul se va distribui doar la structurile militare care înaintează cereri de abonamente și gratuități.

Ultrasculte • Ultrasculte • Ultrasculte

Obsesia
corectitudinii

IULIAN PATCA

Cățiva camarazi subofițeri care au trecut nu de mult în rezervă mă fac să reflectez la ce înseamnă atât de cunoscuta sintagmă „omul sfîștește locul”. Și nu e vorba, în cazul lor, numai de calitățile profesionale, de perseverența constantă cu care și-au dus la bun sfârșit atribuțiile funcționale, ci și de frumoasele trăsături de caracter. După ei rămâne mereu lucrul bine făcut, loc cât cuprinde de „bună ziua” și regretul că n-au mai rămas în activitate, fie și numai pentru conduita și exemplul lor.

Plutonierul-adjutant Dumitru Bârsac a lucrat timp de 23 de ani în același comandament de mare unitate, de la înființare până la desființare. S-a pensionat în mai, dar vine zilnic la vechiul loc de muncă, cu ambiția de a clasifica și preda personal arhiva brigăzii, de care s-a ocupat nemijlocit. Face asta ca voluntar, convins fiind că numai el poate să facă acest lucru și bine, și repede, și împede din toate punctele de vedere.

Maistrul militar Ion Cioară a crescut o dată cu unitatea care acum se desființează. A decis să se pensioneze la 49 de ani. „Păcat că sistemul nu mai are nevoie de mine. Ca și țărănul, știu să fac bine o mulțime de lucruri, eram un profesionist gata format. Alerg 100 de metri în 13 secunde, mă descurc în comunicații și informatică, în mecanică, probleme administrative sau la... alpinism. Nu știu cum mă voi adapta în viața civilă.”

Plutonierul-adjutant șef Alexa Pop a fost în toată cariera lui administrator de documente clasificate. Nu-și aduce aminte să fi avut vreodată probleme. „M-am despărțit cu greu de munca mea. La un an de zile de la pensionare visam încă cu regularitate dosare, documente înregistrate... Ca să scap de obsesia asta intenționez să mă adresez unui preot.”

Sunt doar câteva exemple despre dăruire și despre atâtea altele. Pe acești oameni armata i-a crescut frumos, le-a stimulat aptitudinile, le-a modelat personalitatea. I-a trecut apoi în rezervă cu obsesia corectitudinii. Sunt constatări din care ar trebui să tragem învățăminte. Mai ales acum, când acest corp de cadre este tânăr și sută la sută profesionist. Când ne place să spunem că este „coloana vertebrală a Armatei”. Cerându-le mult și acordându-le ceea ce li se cuvine, să-i ajutăm să crească frumos și să-i pregătim temeinic pentru armata de mâine.

OAMENII IANULUI

(Urmare din pag. 1)

Duminică, 2 iulie a.c., în localitatea După Piatra, comuna Buceș-Vulcan, s-a desfășurat cea de-a 34-a ediție a manifestării „Întâlnirea Moșilor cu Istoria”. Sărbătoare organizată în mod tradițional în prima duminică a lunii iulie, aceasta reunește moșii de pe crestele și văile pe care a luminat, cândva, flacăra purificatoare aprinsă de Crăișorul Munților, Avram Iancu.

Pe aceste locuri, la 19 mai 1849, preotul Simion Groza, unul dintre tribunii Iancului, în fruntea unei oști mici, dar neîfricate de „fii ai Apusenilor” moși, a repurtat o importantă victorie împotriva unei puternice oști maghiare. An de an, oamenii locului, cărora istoria le palpită încă în conștiință, se strâng cu mic, cu mare lângă micul monument ridicat pe un colț cenușiu de piatră fără vârstă, pe care odihnește „Crucea Iancului”.

Chiar dacă munții au stropit cu plete dese de ploaie frumusețea zilei, publicul a fost numeros — atât oficialități, cât și localnici. Conform tradiției, la sărbătoare au fost prezenți

și militarii, vânătorii de munte din batalionul comandat de locotenent-colonelul dr. Teofil Ispas preluând în sarcină câteva dintre cele mai spectaculoase momente. Ceremonialul militar și defilarea subunității comandate de căpitanul Valentin Coposu au încheiat prima parte a programului oficial, ce a inclus depuneri de coroane și jerbe de flori la monument și o slujbă de pomenire a eroilor neamului oficiată de un sobor de preoți în frunte cu PS dr. Timotei Sevcicu, episcop al Aradului și Hunedoarei.

Alocuțiunilor rostite de cele mai importante personalități prezente, printre care s-a numărat și colonelul Vasile Bărea, comandantul Bg. 61 V.M., le-a urmat un dinamic și spectaculos exercițiu demonstrativ desfășurat de vânători, prin care s-a dorit reînvierea, la cotele militare ale prezentului, a scenariului general al luptei purtate în urmă cu mai bine de 157 de ani.

Sărbătoarea s-a încheiat cu mese întinse și cântec doinit pe cetină de brad, organizatorii oferind un program artistic atractiv, ce a delectat publicul prezent.

REDACTOR-ŞEF	REDACTORI	SECRETARIAT TEHNIC DE REDACŢIE	TIPOGRAFI
Locotenent-colonel LEON-IOSEF GRAPINI int. 0418	Locotenent-colonel CLAUDIU IORDACHESCU int. 0228	Plutonier-major ŞTEFAN VIOREANU (corespondență-expediție) int. 0218	Maistrul militar principal CORNEL SALĂGEAN int. 0129
SECRETAR DE REDACŢIE	Maior ADRIAN BOCHIŞ (Burundi) int. 0228	CRISTINA POP (corector) int. 0218	LIVIU CIREBEA VASILE VITCĂ ŞTEFAN POP int. 0385
Locotenent-colonel OVIDIU PURDEA-SOMES int. 0366	Căpitan TRAIAN BRADU int. 0228	EMIL MORITZ (fotoreporter)	
Opiniile exprimate în articolele publicate sub semnătura autorilor au caracter strict personal și nu angajează în vreun fel răspunderea editorului sau a redacției. Manuscrisele nu se înapoiază.			
ISSN 1223-6683	B. 00675 C. 466	Responsabil de număr: ■ Căpitan TRAIAN BRADU	

Brigada 5 V.M. Trt. — punct final

Privind înapoi cu mândrie

Joi, 29 iunie a.c., în Comandamentul Bg. 5 V.M. Trt. „Avram Iancu” din Alba-Iulia a avut loc ceremonia de desființare a marii unități, după 23 de ani de la înființare. La activitate au parti-

cipat: generalul-maior dr. Ioan Ciupei, comandantul C. 4 A. Trt. „Mareșal Constantin Prezan”, și generalul de brigadă Eugen Gheorghioiu, șeful de stat major al Corpului.

SUS, PE CRESTE, VÂNĂTORII

Călătoresc cu Dacos-ul spre sud, pe DN 1, într-un peisaj vălurit și familiar, inundat de verdeață. În dreapta, la Turda, Aiud sau Teiuș, se văd departe Apusenii, cu aura lor de istorie și legendă. De la Cluj-Napoca la Alba-Iulia sunt numai 100 de kilometri. Un timp comprimat într-o bătaie de aripă. Altădată, până să mă apropiu de cetățile vânătorilor de munte, de abia îmi formulam intențiile de documentare. Reportajele se scriau de la sine, ba pe Valea Galdei, la alpinism, ba în vreo tabără de instrucție, în poligoane, la exerciții și aplicații tactice, până în inima Apusenilor. Ceva semnificativ se întâmpla mereu fie la Brad, fie la Abrud, fie la Câmpeni. Nu trebuia decât să te afli în mijlocul militarilor și să-i vezi din linia întâi a faptelor. Să-i admiri cu privirea și să-i înțelegi cu sufletul. Plecam mereu din mijlocul lor cu regret și cu gând de întoarcere. Pentru că vânătorii de munte nu reprezintă numai o nobilă „armă” ci și o stare de spirit.

Acum însă mă apropiu de ei tulburat și cu strângere de inimă. Pentru prima dată în ultimii (mulți) ani simt că misiunea mea este ingrată. Vin la Alba-Iulia ca să fiu martor la o desființare. Refuz imboldul de a folosi un termen mai franc. Vreau să văd doar cum

te de arhivă. Această soarta oricărui organism viu, mai devreme sau mai târziu, după care rămân doar lucrurile esențiale. Poate se va găsi cineva s-o cuprindă cândva și în pagini de carte, înainte să se aștearnă peste filele de poveste colbul vremii.

târziu cetatea medievală cu fortificații de tip Vauban, la care se fac deja lucrări de întreținere și restaurare. Peste tot în Alba-Iulia, Brad, Câmpeni și Abrud, ca și în toate satele moților, este încă viu spiritul lui Avram Iancu. Nu se vor uita niciodată calitățile lui de comandant, strateg și organizator mi-

Colonelul Mihai Irimiea preia comanda și Drapelul de luptă de la colonelul Vasile Bărea, actualul comandant al Bg. 61 V.M.

Memoria se lasă copleșită de amintiri. Cazarma de dislocare a Comandamentului Brigăzii se suprapune peste castrul roman de odinioară. Situri străvechi și dovezi de continuitate ies la iveală la tot pasul. E destul să sapi un șanț de câțiva zeci de centimetri adâncime, pentru a găsi cărămizi cu inscripția „Legiunea a XIII-a Gemina” — așa cum am văzut nu o dată în vitrina cu trofee din biroul comandantului Brigăzii. Și nu se poate să nu te tul-

litar. „Cuibul lui de stânci devenise focarul redeștepțării naționale românești de pretutindeni”, spunea Octavian Goga, în 1924. Cum vie este mereu pe aceste meleaguri amintirea eroilor martiri Horea, Cloșca și Crișan... Sub sceptrul acestor corifei s-au instruit și și-au făcut un renume vânătorii de munte ai Apusenilor.

Recunosc că zilele cele mai frumoase de documentare le-am trăit printre vânătorii de munte din Brad și Câmpeni.

O tabără alpină sub poala Șureanului, vara. O aplicație cu staționare în corturi pe muntele Găina, iarna. Marșuri și exerciții tactice, trageri în poligoane alpine în toate anotimpurile. Ședințe de antrenament și demonstrative de alpinism...

Și câtă încredere și solidaritate îți transmitea populația locală. Nu era sat în care militarii să nu fie întâmpinați cu bucurie. Ediliile localităților și ceilalți se ofereau să te ajute. „Ce putem face pentru armată?” întrebau ei. Tinerii se ofereau la incorporare. Era pe vremea când erau comandanți colonelii Horea Șerbănescu și Axentie Miclăuș, dar lucrurile nu s-au schimbat prea mult nici pe vremea colonelilor Ioan Dobra și Macovei Prunar, recent pensionați. Vânătorii de munte erau și rămân copii răsfățați ai moților.

SCURT ISTORIC

• Bg. 5 V.M. Trt. „Avram Iancu” a fost înființată în anul 1983, cu comandamentul în Alba-Iulia.

• Avea în componență: B. 26 V.M. din Brad, înființată în 1941 la Divizia 3 Munte și reînființată în anul 1969; B. 16 V.M. din Câmpeni, unitate de faimă a Diviziei 2 Munte din anii 1939—1947, reînființată în anul 1977; alte unități și subunități specifice în Alba-Iulia, Brad, Câmpeni, Abrud și Găltiu, dar și B. 10 V.M. din Petroșani (numai în anii 1997—1999). Structuri mai recente ale brigăzii au fost Dn. 86 Art., 357 Mitraliere A.A. și B. 432 Log.

• În cei 23 de ani de existență, Bg. 5 V.M. Trt. „Avram Iancu” s-a afirmat atât pe plan local, regional, cât și național, prin rezultatele de excepție obținute la aplicațiile și exercițiile tactice, în poligoane și tabere, la concursuri, inspecții, controale, activități din economia națională sau la înlăturarea efectelor dezastrelor naturale...

• Timp de 23 de ani, Bg. 5 V.M. a purtat cu demnitate numele onorific „Avram Iancu”, generalul-erou al românilor, și a fost mândria moților și a Apusenilor. Acum, la maturitate, într-o scurtă biografie în Cartea de Aur a Armatei Române, ca pildă de tărie, coeziune de luptă și sufletească, factor de siguranță și echilibru, model de profesionalism și virtute ostășească.

„PLECĂM CU FRUNTEA SUS”

Aceasta este concluzia ultimului comandant, colonelul Mihai Irimiea.

„N-am creat probleme Corpului, avem rezultate bune și foarte bune, o imagine bună în viața urbei, am rezolvat în mare problemele create de desființare — materiale și de resursă umană... Privim înapoi cu... mândrie pentru ce am făcut și ce am fost.” Simt o tristețe reținută în vorbele lui, dar și liniștea demnității. Brigada „predă cheia cetății” fără pagube materiale, cu o evidență de gestiune clară și cu problemele de personal rezolvate în totalitate. O parte din cadre s-a pensionat, o altă parte s-a mutat în structuri operaționalizate sau în alte structuri din sistemul de apărare. Alții sunt puși la dispoziție în vederea încadrării. Civili au fost trecuți în șomaj.

Dar iată și concluzia colonelului Gheorghe Popărlan, șeful comisiei de audit: „Transferul patrimoniului încredințat brigăzii către o altă unitate s-a realizat fără probleme deosebite. Apreciez în mod deosebit calitatea managementului la toate nivelurile marii unități.”

Colonelului Mihai Irimiea nu-i mai rămâne altceva decât să depene amintiri. A venit în Alba-Iulia după absolvirea Academiei Militare, în 1984, și a crescut o dată cu brigada. Printre cei pensionați se află și el, alături de colonelul Florinel Oprinca, locțiitor, și locotenent-colonelul Liviu Gligor, șef de stat major. La comandă s-au aflat, în cei 23 de ani, șapte comandanți: maiorii Marius Popescu și Gheorghe Vâlcea, colonelii Viorel Bârloiu, Mircea Tămăz-lăcaru, Petru Toader (a-

Colonelul Mihai Irimiea

vansați în ultimii ani generali), Vasile Bărea și Mihai Irimiea. Însă alți șase ofițeri din structurile brigăzii au ajuns generali — Ștefan Andreica, Ion Bucaciuc, Viorel Căliman, Constantin Degeratu, Victor Ciulea și Constantin Tucan. Școala de cadre profesionale a brigăzii a avut întotdeauna un standard înalt.

Cel mai mare regret al ultimului comandant este că pleacă din sistem oameni de mare valoare morală și profesională. Oameni care au sfințit locul, cum sunt plutonierii-adjutanți Dumitru Bărsac, Gheorghe Suciu, Dorel Pinca, Gheorghe Lechințan, maistrul militar Ioan Cioară și mulți alții. Speră ca maiorii Emil Ghiduș și Emil Cordon, profesioniști redutabili, să-și găsească locul potrivit în sistem, spre binele lor și al sistemului însuși. Partea plină a paharului, îmi spune colonelul Irimiea, este că B. 26 V.M. „Zarand” din Brad rămâne un reper de încredere și de suflet al Apusenilor, fiind subordonat acum Bg. 61 V.M. „General Virgil Bădulescu”.

Drapelul de luptă al Bg. 5 V.M. Trt. „Avram Iancu” s-a primit în octombrie 1983 și s-a predat în mai 2006. Între cele două reperi se încheie un remarcabil capitol de istorie militară.

Stop-cadru din galeria comandanților: colonelii Mihai Irimiea, Petre Toader și Vasile Bărea. Jos, colonelul Gheorghe Bercea, actualul comandant al C.M.Z. Hunedoara

suportă neasemuită mei camarazi, cu demnitate și stoicism, efectele dure ale reformei. Practic, începând cu aceste zile de iunie (sau sfârșind cu ele), Bg. 5 V.M. Trt. „Avram Iancu” nu mai există. Istoria ei scurtă și glorioasă se așază, filă cu filă, în rafturi prăfui-

bure gândul că pe aceste locuri s-au instruit și au contribuit la securitatea Imperiului peste 6.000 de militari. Din ruinele vechii colonii romane Apulum apar și în zilele noastre vestigii ale civilizației daco-romane... Peste siturile străvechi s-a construit mai

• Domnule colonel Gavril Lădar, chiar dacă unele radio și cele electromagnetice nu pot fi cântărite, reprezentați un grup de specialiști „cu greutate”, vital pentru buna funcționare a tuturor activităților din mediul militar. Care sunt, în ansamblu, elementele de noutate din punctul de vedere al structurii pe care o comandați, respectiv modulul G-6, comunicații și informatică, din Comandamentul C. 4 A. Trt.?

• Munca pe care o facem noi, specialiștii din arma comunicații și informatică, permite comandanților – și, în general, tuturor persoanelor cu funcții de decizie – să exercite actul de comandă, practic să-și transmită deciziile la subordonați, și de aceea ne veți întâlni peste tot unde funcționează o structură militară. Ca element de actualitate precizez că, la această dată, mai exact, la finalul lunii trecute, și-a încetat activitatea fostul R. 55 Trs., care, prin personalul încadrat și tehnica aflată în dotare, deservea Comandamentul Corpului. La 01.07 a intrat în funcțiune noua structură, regimentul transformându-se în Batalionul 55 Comunicații și Informatică, preluând misiunile fostei structuri. Unitatea rămâne aliniată pe mai departe la criteriile competenței și profesionalismului dispunând de un colectiv de specialiști foarte bine pregătiți, cea mai bună dovadă în acest sens fiind rezultatele obținute la recent-încheiatele exerciții tehnice de specialitate interoperabil „CETATEA 2006”, activitate la care întreg personalul și tehnica angrenată s-au prezentat și comportat, pot spune, exemplar.

• Știm că, în agenda

dumneavoastră de lucru, un obiectiv important este acela care vizează conectarea tuturor unităților și marilor unități din subordinea Corpului la rețelele INTRANET, INTRAMAN și INTERNET. Ce s-a reușit în acest sens, până în prezent?

• Termenul la care vom

beneficia de aceasta și unitățile tip batalion prevăzute pentru operaționalizare. Dacă vorbim despre rețeaua INTERNET, aproximativ 80 la sută din unități au cel puțin un post funcțional.

• Care va fi aportul viitorilor ani în ceea ce privește dotarea cu tehnică de specialitate performantă,

Cum se prezintă, din punctul de vedere al pregătirii profesionale, tinerii absolvenți ai ultimelor promoții din instituțiile militare de învățământ, mă refer aici, evident, la colegii din arma comunicații și informatică?

• Dacă discutăm din punctul de vedere al specialității,

duri doriți să transmiteți camarazilor și subordonaților dumneavoastră?

• La 14 iulie vom sărbători, așa cum spuneți, Ziua Transmisioniștilor Militari, o zi cu semnificație aparte printre noi, specialiștii acestui domeniu. În urmă cu 133 de ani, prin Decretul 1303/14.07.1873, s-au pus bazele acestei specialități militare, să nu uităm, într-o structură de geniu. Pentru noi acest fapt a rămas semnificativ, spunem și azi că, într-o anumită măsură, geniștii sunt „părinții transmisioniștilor”, fapt care explică legătura aparte păstrată până astăzi între noi. Aș dori să transmit tuturor transmisioniștilor – astăzi denumiți specialiști în comunicații și informatică – din C. 4 A. Trt., dar și din celelalte structuri ale Armatei Române, că prioritatea noastră trebuie să rămână asigurarea suportului necesar executării actului de decizie, exploatarea în foarte bune condiții a tehnicii din dotare – atât cea digitală, cât și cea analogică. Atât transmisioniștilor militari în termen – ce încă se mai regăsesc în structurile de specialitate până la sfârșitul acestui an –, cât și celor profesioniști – militari angajați pe bază de contract, subofițeri, maiștri militari și ofițeri –, le doresc să ajungă să-și pună în valoare măiestria lor, ca specialiști, să aibă parte, cât mai curând, de o tehnică tot mai performantă, aliniată evoluției tehnologice, iar în plan personal le doresc sănătate, lor și familiilor lor, să cumuleze cât mai multe realizări și să se bucure de reușite în tot ceea ce întreprind. La mulți ani, dragi camarazi!

Locotenent-colonel
CLADIU IORDĂCHESCU

14 IULIE ZIUA TRANSMISIONIȘTILOR

OAMENI CU GREUTATE

putea să realizăm integral acest important obiectiv poate fi destul de apropiat, sau, dimpotrivă, cu bătaie mai lungă. Totul depinde, așa cum v-ați obișnuit să auziți și în alte domenii de activitate din instituția militară, de cuantumul fondurilor alocate de la buget. Preconizăm ca, la sfârșitul acestui an – cel mai târziu la finalul semestrului I al anului 2007 –, toate structurile subordonate să fie conectate la rețeaua militară națională de comunicații, RTP/STAR și, prin facilitățile oferite de aceasta, să fie posibil să realizăm conectarea la rețeaua INTRANET. Momentan, până la eșalonul brigadă, avem asigurată funcționarea acestei rețele; de asemenea,

compatibilă cu cea folosită în armatele din NATO?

• După cum se știe, și structurile care au fost certificate la activitatea de anul trecut – „DEMEX 2005” – sunt asigurate cu tehnică de comunicații și informatică interoperabilă, compatibilă cu ceea ce denumim generic „tehnica NATO”. În plus, Bg. 81 Mc. este asigurată în totalitate cu mijloace radio „FALCON”, alături de stațiile „PANTHER” tip „V” sau „H” și „HARRIS”. Ca o perspectivă, avem în vedere anii 2010–2012, termen la care unitățile care fac parte din pachetul de forțe „2012” să fie asigurate, în proporție de 60–70 la sută, cu tehnică interoperabilă cu cea a partenerilor din Alianță.

vă spun cu mâna pe inimă că acești tineri vin foarte, foarte bine pregătiți. Ca o părere personală, ar mai fi de lucrat cu ei pe partea de pregătire militară generală. Dar, revenind la bagajul de cunoștințe specific armeei, toți demonstrează abilități deosebite, cunosc și utilizează foarte bine computerul – categorie de tehnică ce este, deja, inseparabilă domeniului nostru de activitate, și s-au adaptat repede la specificul tehnicii nou intrate în dotare.

• Suntem foarte aproape de o sărbătoare militară importantă în ansamblul ei, dar, cu precădere, importantă pentru specialiștii din arma comunicații și informatică: Ziua Transmisioniștilor. Ce gân-

AM PRIMIT LA REDACTIE

CERCETARE LA NIVEL EUROPEAN

• Domnule profesor, ar fi interesant pentru cititorii noștri să cunoască modul în care cele două instituții au început colaborarea.

• Colaborarea dintre ATM și ENSIETA a început în 1995, când, în cadrul unor programe europene, am primit primii studenți din ATM într-un stagiu la Brest. Acest schimb s-a accentuat de-a lungul anilor, și avem din ce în ce mai mulți studenți. Este un schimb foarte bogat, prin care am putut să ne testăm metodele pedagogice folosite la cursurile și disciplinele predate. De-a lungul anilor am realizat o apropiere între cele două instituții și am dezvoltat o nouă strategie pedagogică. Dacă este să mă refer la domeniul tratamentelor semnalului, aici am dezvoltat un program pe calculator în comun, ATM și ENSIETA, cu ajutorul căruia studenții se descurcă singuri, devenind astfel un fel de autodidacți în domeniul tratamentului semnalului.

• Colaborarea dintre cele două instituții se reduce numai la pregătirea studenților?

• În afară de aceste schimburi, sunt profesori care își fac tezele de doctorat în co-tutelă, ceea ce înseamnă că diplomele lor sunt recunoscute atât de către partea română, cât și de cea franceză. Este un real avantaj pentru ei, deoarece au dublă recunoaștere a diplomei.

În plus, au practica specială a acestei cercetări comune, concretizate prin articole de specialitate și alte contribuții științifice ale autorilor români.

Sala de Mamură a Palatului Cercului Militar Național a fost, în perioada 06–09.07 a.c., gazda conferinței „Communications 2006”. Aflată la a 6-a ediție, activitatea, organizată în parteneriat de către Academia Tehnică Militară (ATM) și Universitatea „Politehnica” din București, a reunit reprezentanți a 20 de universități din 11 țări (România, Franța, SUA, Olanda, Anglia, Belgia, Bulgaria, Elveția, Germania, Italia și Ungaria), totalul lucrărilor prezentate fiind de 119 (30 din străinătate).

Din partea Școlii Naționale Superioare de Inginerie, Studii, Tehnică și Armament

Spre exemplu, în echipa pe care o conduc acum la Brest am cinci români, trei profesori și doi studenți, dintre care un

buri nu pot să fie decât benefice, atât pentru partea franceză, cât și pentru cea română. Este un semn că începem să construim efectiv Europa ca o comunitate de țări cu culturi proprii. Este un avantaj și pentru studenții noștri care ies din Franța, deoarece pot să vadă efectiv cum se trăiește în altă parte, care sunt obișnuințele culturale și participă astfel la construirea Europei.

• Vorbeați despre schimbările pe care le realizați cu ATM București. Cum ajung studenții români să facă stagii de pregătire la ENSIETA?

• Recrutarea stagiilor pe care îi luăm la Brest nu este unidirecțională. Noi discutăm cu cadrele și responsabili de la ATM București pentru a ști, în funcție de proiectele și de acțiunile de cercetare pe care le-am identificat, care sunt cei mai buni studenți dispuși să facă parte din echipele pentru începerea proiectelor.

(ENSIETA) din Brest – instituție cu care ATM are o îndelungată colaborare – profesorul André Quinquis (foto stânga) a susținut o expunere privind tratamentele pentru caracterizarea semnalului.

Profesorul Quinquis este specializat în ingineria sistemelor de cercetare și observare, iar parcursul său profesional a început în 1986, ca doctorand la Grupul de Studii Submarine a Atlanticului (GESMA), instituție la care a fost profesor și cercetător în perioada 1989–1992. Ulterior, și-a continuat activitatea la ENSIETA, unde a parcurs treptele profesionale până la cea de director științific.

tului. La noi nu se pune accentul exclusiv pe competența științifică, ci și pe capacitatea acestora de a se integra într-o cultură diferită. Nu este foarte simplu să vii dintr-o altă țară pentru patru sau cinci luni, să lucrezi în laboratoarele noastre și să te confrunți cu creația științifică. [...] Studentul trebuie să aibă și capacități sociale, și capacități umane care trebuie integrate. În ce ne privește, avem o experiență în recrutare de 10 ani și cunoaștem profilul de student care să se integreze în ATM București pentru un stagiu și, de asemenea, cunoaștem profilul studentului român care se poate integra într-o echipă de cercetare la Brest. Fie că suntem noi, francezii, cei care facem recrutarea, ori colegii noștri români de la ATM. [...]

Locotenent-colonel
DRAGOȘ ANGHELACHE,
redactor-șef
„Revista Forțelor Terestre”

SEMNAL

DEMERS SPRE NEUITARE

Domnul colonel (r) Sandu Martinescu, ca un militar adevărat, a pornit, cu ceva timp în urmă, un război. Și-a ales ca inamic Timpul cu a lui armă

letală, uitarea. Drept pentru care a trecut impetuos la ofensivă, alinând soldații disciplinați ai cuvintelor laire file de cărți. „Omagiul dutilor camarazi de promoție - 30 decembrie 1940” este titlul ultimei sale victorii în lupta nobilă pe care a ales să o poarte. Volumul, editat sub egida Uniunii Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră, a văzut lumina tiparului la Editura Pro Transilvania din București, în acest an.

O carte de suflet scrisă pentru suferință încăpătoare. Un tablou de promoție cu rame din carton de carte.

Locotenent-colonel
CLAUDIU IORDĂCHESCU

ELITA DE EROI ȘI MARTIRI

La 15 august 2006 se împlinesc 90 de ani de la înființarea exalonului „Comandament de armată”. În baza înaltului Decret nr. 2784 din 14/15 august 1916, semnat de regele Ferdinand I al României și a Directivei nr. 1 a Marelui Cartier General, din aceeași dată, s-au constituit comandamentele Armatei 1, a 2-a, a 3-a și a 4-a.

Generalii care au comandat Armata a 4-a în al Doilea Război Mondial (cu o singură excepție - generalul Constantin Sănătescu) au avut o soartă de martir.

Decretul nr. 1850, din 10 octombrie 1944, Legile nr. 30 și nr. 31, din 10 ianuarie 1945, prevedeau, în esență, „armarea și sancționarea celor vinovați de dezastrul țării”, adică a ofițerilor și generalilor care au luptat pe frontul de est.

Legea nr. 186, din martie 1945, s-a dat „pentru trecerea din oficiu în rezervă a

personalului activ al armatei care prisoare peste nevoile de încadrare”. În luna următoare a fost trecut în rezervă primul lot de 2.000 de ofițeri și 4.000 de subofițeri.

Legea nr. 312, din aprilie 1945, înființa Tribunalele Populare, iar la 8 mai 1945 s-a înființat Direcția Superioară pentru Educație, Cultură și Propagandă a Armatei, care marchează începutul sovietizării armatei române.

Generalii-comandanți au fost târâți în procese, arestați și condamnați de la 11 ani la moarte silnică pe viață.

Generalul Iosif Iacobici a murit la 11 martie 1952.

FLORARUL

Nea Faur - domnul Filimon Faur, peisagistul care dă culoare, parfum și grație Comandamentului Corpului 4 Armată Teritorial (de prin... 1993, parcă), este prietenul tuturor. Al florilor, în primul rând, și, prin acestea, al oamenilor care le iubesc. Și cine nu se lasă, măcar o dată pe zi, furat de farmecul acestor minuni cu care ne răsfășă natura? Născut exact la mijlocul secolului trecut, a ales ca profesie horticultura, altfel spus, a decis să-și petrească întreaga viață înconjurat de frumos, de puritate, de speranță. Deși anii au scuturat

destule petale în calca vieții sale, este, practic, un om fără vârstă, totuși un tată cu trei fiice în grădina familiei și chiar cu un bobocel care, fără să vrea, l-a făcut bunice.

CORPUL 4 ARMATĂ TERITORIAL „Mareșal CONSTANTIN PREZAN” -90 DE ANI

după trei ani de detenție în penitenciarul din Aiud.

Generalul Nicolae Clapă, care a murit la 25 mai 1930 în penitenciarul din Văcărești.

Generalul Constantin Constantinescu-Clapă, după 33 de ani de detenție la Văcărești și Jilava (1949-1955), a fost eliberat „din lipsă de probe”. Generalul Mihail Racoviță

s-a ales din viață la 18 iunie 1954, după patru ani de detenție la Sighet.

Generalul Gheorghe Avramescu (foto), arestat de ruși la 1 martie 1945 pe frontul de vest, a dispărut fără urmă.

Generalul Ilie Steflea, după un an de harțuire și anchetare în stare de arest la domiciliu, s-a stins din viață la 25 mai 1946.

Generalul Nicolae Dăscălescu a fost arestat și anchetat timp de patru ani (1951-1955), apoi eliberat „din lipsă de probe”.

Generalul Gheorghe Stăvrenco s-a stins din viață la 10 ianuarie 1951, în Aiud, după trei ani de detenție.

Loc și celorlalți eroi-martiri, recunoștința și omagiul nostru, Istoria țării, dar nu uită!

IULIAN PATCA

Primăvara, nea Faur împarte un râmbeț de adolescent, în timp ce picșă în pământul negru, agribulă de amintirea iernii, cioburi de lumină. Văta aproape că nu poate fi întâlnit, face cumva și își „dăruie” silueta distorsionată printre zăvoaiele de verdeață ce umplă parcul din incinta Comandamentului, lăsând, tot și tot, semnele mistică ale trecerii sale. Toamna, un pic trist, un pic victor, își ia rămas bun de la protejatele sale și se retrage, ușor, ușor, către casele de sticlă al serilor, printre „coconii” frumuseților ce vor rămăni soarelui în primăvara viitoare.

Am avut nevoie, de câteva ori - și că mine să fi fost

mulți - de aranjamente florale pentru diferite ocazii. Abordându-l, am primit, mereu, adevărate pocăi florale al căror unic defect a fost, firește, efemeritatea.

Aș vrea să-i mulțumesc, prin aceste rânduri, pentru că ne face nouă, colegilor Domniei sale, viața un pic mai frumoasă. Pentru banătatea și delicatețea cu care răspunde fiecărei solicitări, fiecărei interpellări. Pentru că este și continuă să fie, așa cum spune Blaga, un risipitor de frumusețe: „De pe stamine de albi / Din plăpîi albi se cernă jarul / Orice început se vrea fecund / Risipi se dădă florarul...”

Locotenent-colonel
CLAUDIU IORDĂCHESCU

MĂSEAUA DE MINTE

Stau în fața unui cabinet stomatologic din policlinica militară. Abia am plecat de zece minute de la serviciu. Se deschide ușa cabinetului de boli interne și când sunt observat în fața (chiar dacă nu sunt pe scuturile de lângă cabinet) sunt întrebat dacă pot să îl ajutăm cumva. Simpla, condescendent, cu un zâmbet natural și firesc. Îi mulțumesc medicului, explicându-i că problema mea este de altă natură. Aștept. Pe ușa cabinetului stomatologic intră, pe rând, diferiți de ordin în care am sosit, un pensionar și câțiva tineri care urmau să-și lăbeze fișele cu rezultatul vizitelor medicale. Au trecut deja mai bine de 60 de minute și, în sfârșit, sunt singurul care mai rămâne pe holul de așteptare.

„Domnule nostru?” - mă întreabă asistentă și lasă ușa deschisă pentru a intra. „Cu bilor de trimiteră... ați, acum două ore mă s-a rupt o mână plumbată și mă doare...” „Bine, dar este ora două?” - vine replica. „Ok, dacă este ora două, măcar să mă vadă domnul doctor, să-mi prescrie ceva analgetice, și oia mână...”

Doctorita, care în tot acest timp mă privea lung peste ochelari, fără să scoată un sunet, întreabă vre din ce unitate sunt, după ce aruncă o privire scurtă pe fișelul de trimiteră. Înțeleg totuși din privirea ei că am ajuns „în momentul cel mai bun” pentru a-mi trata suferința... „Bine, vin altă dată...” „Luți loc!” - mi se spune pe un ton pe care mi se pare bun venit. „Vă mulțumesc, poate altă dată...” „Ajutați-lă pe seacă”, rostogolește ea asperu. „Chiar să doare?” Nu prea cred că așa cum să vă doară apa de repede”, îmi spune, după ce mă vede și, totuși, se apăsă de lucru. În zece minute lucrarea a fost gata. Dar a fost exact așa cum mă așteptam. O lucrare de ora două”. În ziua următoare mă-am refăcut lucrarea „la standarde NATO”, pe bani, la un cabinet particular.

Îmi era de ajuns un zâmbet și o replică, pe un ton cald și firesc, care mi trebuia să caracterizeze relația medic-pacient. „O să vă consultați, să vă prescrie niște analgetice și vă rog să veniți mâine, la prima oră.” Asta și pentru faptul că aștept, în țară, sau în orice altă parte nu am avut răbdare la vremea militară rămân replică de genul „nu pot pleca în această mânăme am nu pot cădea în ordinul pentru că este ora două”.

Căpitan CHRISTIAN DAN

Privire în spatele lunetei

Prezența femeilor în cadrul structurilor luptătoare nu mai este, de ceva vreme, o noutate sau o pricină de mirare. Nici pentru cei care le văd în formație și nici pentru cei care le stau umăr la umăr. De mirat și de admirat este efortul pe care îl depun pentru a dovedi că se încadrează în standardele și baremele actuale, când vrem să ne alinăm la cerințele Alianței din care facem parte, din toate punctele de vedere. Această părere o împărtășesc și artileristii antiaerieni dintr-o unitate operativă, care au mai multe colegi în haină militară, însă una singură încadrată în funcție de comandă la o subunitate luptătoare. Micșă de structură și firavă în aparență, mândră de orginca vâluliană și încălcată de optimismul vârtic, sergent Vasilica Condorache conduce de aproape doi ani grupa ce deserveste sistemul de conducere a focului GUNSTAR, fiind „ochiul” ce indică obiectivele către pupila de comandă. La o discuție, referitoare la performanțele sistemului, constată din siguranță răspunsurilor buna stăpânire a cunoștințelor profesionale, din limbaj - nivelul de educație, iar din atitudine și ținută constată că se simte în largul său în mediul căzon. Dacă au fost probleme pe care nu le-a stăpânit la terminarea școlii, a pus mâna pe cărți și a studiat, iar unde nu a fost so-

ficient a cerut sprijinul celor din jur, fără a trece mai departe peste probleme care, pentru unii, par colaterale cu prevederile fișei postului. Iar acest lucru se vede și se simte în modul în care ține locul la comanda subunității, unde problemele de rezolvat se amplifică și se diversifică exponențial, nelăsând loc pentru mâhnirea de a nu participa alături de camarazi la o activitate importantă din motive ce nu țin de competența sau de voința ei. Aprecierile fiind atribuite decidenților, nu-mi rămâne decât să semnaliez un comportament adecvat timpurilor în care trăim și a marelui pe care ne-am ales-o.

Căpitan TRAIAN BRADU

Incursiuni în spectacolar

AVENTURA Parcă pentru a marca reușita navei NASA **MARȚIANA** Mars Reconnaissance Orbiter (MRO) care, la sfârșitul lunii trecute, a ajuns pe orbita marțiană după un drum ce a însumat 480 de milioane de kilometri, în statul american Utah, în plin deșert ostil, organizația Mars Society a demarat un program de antrenament pentru persoanele care doresc să fie pregătite să trăiască și să lucreze pe misterioasa Planetă Roșie. Stagiul de pregătire durează 2 săptămâni și absolvenții au un loc „garantat” de muncă în viitoarele valuri de coloniști. Două săptămâni... reprezintă, parcă, un semn, nu? Dacă Pământul a fost făcut în șapte zile, și pregătirea pentru a trăi pe Marte durează dublu, ne putem face ideea că viața pe-acolo e de două ori mai complicată. E clar, nu-i de mine pe planeta celor mici și verzi.

TRABANT Încercați să vă imaginați o mașină toată numai linii fluide și elegante, cu finisaje **SAU** super, cu un consum de 1,3 litri la suta de kilometri, cu un sprint ce o propulsează în 4 secunde la viteza de 100 km/h și cu un preț (CIP, este drept) de 7500 de euro. Apoi imaginați-vă că veți supraviețui următorii trei ani cu actualul salariu, cu datoriile la bancă, la bloc, cu soacra și cu eternele convulsii ale economiei de piață. De ce trei ani? Pentru că în 2009, mașina de vis de care vă vorbeam, pe numele ei Loremo LS, va ieși pe piață. Merită să rezistați!

MAI MULT Cercetătorii de la prestigiosul Institut Max **DECAT** Planck din Germania sunt oameni și ei. Deci, **AVIARA** supuși greșelii. După un experiment mai puțin responsabilă cu secreția cateninelor — substanță ce favorizează dezvoltarea dinților conici (vezi crocodilul) — au obținut, din câteva inofensive ouă de găină, o generație de găini... dințoase. Iată că, de acum încolo, temuta gripă aviara va trece în plan secund, lumea trebuind să învețe să se teamă de „rabia aviara”, pentru că acești ciudați „pitbuli cu pene” vor fi capabili să muște, și încă bine, conic care va să zică. Și nici nu vor lătra în prealabil, pentru a ne avertiza!

Locotenent-colonel **CLAUDIU IORDĂCHESCU**

INSEMNAȚII DIN CAREUL INIMII

O ÎNTÂMPLERE ÎN MALI

În 15 aprilie a.c., aflându-mă în Bamako, Mali, în restaurantul „Skybar”, mi s-a confirmat, pentru a nu știu câta oară, ce mică e lumea.

La o masă în stânga mea se afla un personaj solitar, un tip masiv, aplecat deasupra unei farfurii cu cartofi prăjiți pe care se odihneau două frigărui de pește. După cât am umblat prin Africa recunosc imediat *brochettes capitain*. Așteptam un coleg irlandez de ceva vreme și nu mă îndoiam că o să apară dintr-o clipă într-alta. Când, în sfârșit, a apărut, a început să măture restaurantul cu privirea, căutându-mă. Ochii i-au căzut, mai întâi, pe mătăhala jovială, care i-a și făcut semn să vină la masa lui. Păreau că se cunosc de ceva timp după cum și-au strâns mâinile. Deși irlandezul mă văzuse și pe mine, a continuat să converseze cu tipul nostru. Din când în când, aruncau spre masa mea priviri furioase, lucru care m-a făcut să intru la bănueli. După vreo cinci minute, irlandezul a venit la mine, și-a cerut scuze pentru întârziere și pentru că a trecut mai întâi pe la altă masă, și mi-a spus că cineva dorește să mă cunoască. Era, desigur, omul cu care tocmai vorbeam.

Așa l-am cunoscut pe Jack din Ohio, Statele Unite ale Americii. În vârstă de 36 de ani, era constructor de meserie și lucra de o lună la Bamako pentru niște amenajări și recondiționări de clădiri. Bunicii lui emigraseră în SUA la începutul secolului XX, iar el tocmai își vizitase locurile de origine în urmă cu o lună, adică mersese într-o călătorie până la... Satu Mare, în România (ce ciudat apăreau cuvintele „Satu Mare” în conversația noastră în limba engleză, conversație purtată în Mali, în vestul Africii!). Dorea să afle dacă mai are rude în viață. S-a scuzat că a terminat cu o seară înainte ultimul strop de „palinca” și că nu poate închina un pahar cu mine din respectiva licoare. Mi-a spus și că și-a vizitat niște verișori din Cluj și că a mâncat „slanina” și „carnati”. Nu-mi venea să-mi cred ochilor și urechilor! Apoi dă-i cu povești despre băile de la Turda, plimbări pe malul Someșului și cumpărături în piața Mihai Viteazul...

Abia am reușit să scap de entuziasmul lui. Am rămas că ne-om mai vedea noi, cândva, în lumea asta atât de mică uneori...

Căpitan-comandor **CRISTIAN BOGDAN**, ofițer în J 3/S.M.G.

HOROSCOPO

BERBEC Face multe deodată. Acasă, își mai descarcă și el sufletul. Sistematic, cineva îl buzunărește. Devine visător. Tot felul de legături (telefonice). În afaceri — mai peticește ce poate. Mai nou e excursionist.

TAUR Nu tot ce are de făcut e pasiunea vieții lui. În mariaj — aceeași poveste. Încântat de (o) cunoștință. Financiar, își cam închipuie la ce se poate aștepta. Rezolvă inamicii.

GEMENI Pe toate le „fuzerește”, totuși, sub aspect economic, lucrurile se prezintă minunat. Luat pe partea sentimentală, promite orice. „În lume” joacă un rol important. Deplăsări pe banii serviciului.

RAC Vesel de la natură. E ca o furnică, dar e în pauză. În casă, el comandă, el execută. Sentimental, trece prin momente grele. În privința câștigurilor, se remarcă printr-o mare voință.

LEU Pe alocuri — câștiguri. În menaj, de ce-i e teamă, nu scapă. Când muncește, știe una, și bună. „Emotiv” — e cu capul pe umeri. În societate face pe leul. Dimineața, nici nu aude ceasul.

FECIOARĂ Deloc nu știe cum să-și piardă timpul. Larg la suflet, dar să nu-și învețe cu nărav amicii. Mereu activ în mijlocul familiei. Financiar — e loc de mai bine. Se poate pregăti de plecare: în afară de banii cheltuiți, totul va fi grozav!

BALANTĂ Cheltuie până la un strop. Acasă nu are un program fix, iar cu partenerul e ca gâsca cu prepele. Profesional — iese din banalitate. Tuturor le dă crezare. Își alocă extrem de puțin timp.

SCORPIO Se descurcă bine „în viață”. Stă mult la soare. La serviciu, ia-l de unde nu-i! Conjugal — cât timp își măsoară cuvintele, e bine, dar adesea e în stare de nervozitate. Expert în negocieri.

SAGETATOR Nu vrea să știe de distracții; îl năucesc telefoanele, serviciul devine insuportabil, de la bani trebuie să-și ia gândul, opiniile partenerului se situează la polul opus, vacanța nu seamănă a vacanță; în rest — toate bune.

CAPRICORN Financiar — trebuie să fie un drac la mijloc. Conjugal — e mereu în câștig de cauză. Nici în fața sefului nu știe ce-i frica. Afectiv, e pe calea cea bună. „Unora” le mai spune vreo două...

VARSATOR În căsnicie se inversează rolurile. N-are trai bun nici cu colegii, nici cu superiorii, nici cu subordonații. Nici soacra lui nu e lipsită de „ochiul de la ceafă”. Se luptă cu sărăcia.

PEȘTI(SORI) Financiar — să bată-n lemn să nu fie mai rău. În familie — atitudine șovăielnică. Muncește voinicește, dar își și trăiește viața. Lipsește de-acasă cu orele. Vai de cine-l trage pe sfoară!

INDIGO

Moșa cântărește bebelușul nou-născut și îi spune, pe un ton profesional, tinerei mame, epuizate de efortul depus:

— Doamnă, aveți aici un băiat, brunet, normal clinic, trei kilograme șase sute... Rămâne așa?

☺

Scufița Roșie, către buniciuță:

— De ce ai ochii așa mari?

— Ca să te văd mai bine!

— Dar de ce ai nasul așa mare?

— Ca să te miros mai bine!

— Dar de ce ai gura așa mare?

— Lasă dracului lupa aia idioată și cară-te acasă, că mă enervezi!

☺

Un tip intră într-un bar și le spune consumatorilor:

— Am curajul să fac un pariu cu toți cei de față!

Am un câine vorbitor, capabil să răspundă unor întrebări de cultură generală.

Cei prezenți își exprimă neîncrederea vehement, la care individul plusează:

— Vă propun să facem o încercare. Dacă patruședul meu răspunde corect unei întrebări, toți cei de aici îmi faceți cinste. Dacă veți trage concluzia că v-am înșelat, sunt de acord să mă scoateți în șuturi afară...

Toți cei prezenți se de-

LUMEA ANIMALELOR

■ Păianjenii săritori au șase ochi mici și doi mari, care le asigură un câmp vizual de 360 de grade. Fiind vânători diurni, ei văd colorat. Ochii mici, ce au câmpul vizual larg, îi ajută să detecteze orice mișcare. Ochii mari — care au câmpul vizual îngust, dar o înaltă rezoluție — le permit să țintească precis.

■ Vânturelul eurasiatic vede în spectrul ultraviolet al luminii. Zburând planat la altitudine, el detectează lumina ultravioletă reflectată de urmele de urină ale principalei sale prize, soarelele de câmp. O densitate mare a acestor urme îi indică un bun teren de vânătoare.

■ Puternicul vultur marțial african este capabil să detecteze o bibilică în iarbă de la 5-6 km. Un om, prin comparație, observă o pasăre (un obiect) de dimensiunile bibilicii de la circa 1 km.

■ Tarsierul, o micuță primată insectivoră ce trăiește în insulele Borneo și Filipine, vânează în cele mai întinse nopți, pentru a se feri de dușmanii săi naturali. Fiecare dintre imenșii săi ochi cântărește mai mult decât propriul creier.

■ Libelula poate vedea de jur-împrejur, ochii aproape acoperindu-i capul. Aceste adevărate radare sunt compuse din peste 20.000 de fațete minuscule, cu câte șase părți, fiecare având propriul cristal și propria rețină. Formidabilele „instrumente” permit o vedere pălpătoare, extrem de vastă. În comparație cu libelula, furnica are ochi compusi din 9 fațete.

Femeia care vă iubește vă vorbește despre viitor, cea care nu vă iubește vă vorbește despre prezent. (Maurice Decobra)

☺ ☺ ☺

Prietenia dintre două femei începe și sfârșește prin a fi un complot împotriva unei a treia. (Alphonse Karr)

clară de acord, așa că demonstrația începe:

— Fulgerică, ia spune-i tu lui tata, cum se numește chestia aia de piele... cu care se conduce calul?

— Ham! răspunde, cli-pind inteligent, cățelul-mi-nune.

Revoltați, clienții barului protestează, apoi îl scot în șuturi pe îndrăzneț din bar. Ieșind pe furie din stabiliment, Fulgerică se apropie de stăpânul storcoșit bine și lăsat pe trotuar, zicând:

— Ups! Oare trebuia să zic „câpăstru”?

☺

Medicul, vădit preocupat, îi spune pacientului:

— Am două vești: una bună și una proastă. Cu care doriți să începem?

— Cu cea proastă, doctore!

— Vedeți... afecțiunea dumneavoastră este mai gravă decât credeam inițial, va trebui să vă amputăm piciorul.

— Aoleu, vai de mine, ce nenorocire! Și care ar fi vestea bună?

— Mi-a intrat băiatul la facultateeee!

☺

— Clasa voastră este așa de slabă la matematică, încât 70% din voi nu vor trece clasa, spune profesorul.

— Ha! Ha!, izbucnește Bulă.

— Ce-ai găsit de răs?

— Păi, noi nici nu suntem atâția în clasă!...

CURIOZITĂȚI

CEALALTĂ JUMĂTATE

Femeile sunt ca supa: nu trebuie să se răcească. (Jean Anouilh)

☺ ☺ ☺

Femeia are pasiunea calculatoarelor: își împarte vârsta la doi, își dublează prețul rochiilor, triplează salariul soțului și adaugă cinci ani la vârsta celei mai bune prietene. (Marcel Achard)

Batalionul 811 Infanterie „Dragonii Transilvăni”

Irak — o nouă provocare

„Audaces fortuna juvat!” Cu acest slogan au pornit la drum militarii Batalionului 811 Infanterie „Dragonii Transilvăni”. La începutul lunii aprilie, la Dej, s-a constituit detașamentul Irak, infanteriști de aici urmând să preia misiunea Antica Babilonia, pentru a doua jumătate a acestui an, de la colegii lor din cadrul Batalionului 280 Infanterie din Focșani. Cu puține zile înainte de evaluarea finală, infanteriștii din Dej pun la punct ultimele detalii pentru misiunea pe care o vor desfășura în teatrul de operații Irak începând cu a doua parte a lunii iulie.

Batalionul 811 Infanterie „Dragonii Transilvăni” face parte din Brigada 81 Mecanizată din Bistrița și are o carte de vizită impresionantă: este prima unitate de acest gen certificată NATO, capabilă să desfășoare acțiuni oriunde în lume. De altfel, infanteriștii dejeni sunt primii militari români care și-au îndeplinit misiunea în cadrul Coaliției Antiteroriste din Irak, după încheierea conflictului, în anul 2003.

Căpitan Petru Hango — ofițer stat major: „Noi am pus primul țărș al bazei militare

zile, pentru un novice într-ale misiunilor externe, au fost ex-tenuante: 10 ore, zilnic, trageri cu toate categoriile de armament în poligoanele din jurul Bistriței, marșuri, fum, zgomete, TAB-uri, lecții de limbă și civilizație arabă, instrucție la elicopter. Sunt doar câteva aspecte surprinse în cotidianul acestor militari.

Pentru ochiul unui jurnalist, tabloul a fost completat de acțiunile specifice luptei în localitate, exersată până la automatism, dar de fiecare dată cu elemente-surpriză.

Plutonier Călin Hărănguș — locțiitor comandant pluton: „A

duce, încăp toți: transmisio-niștii cu stațiile lor și laptop-urile, infanteriști luptând cu umbre, cercetând cu baioneta o zonă minată sau escortând un VIP. Apare și o grupă ce marchează inamicul și, brusc, pădurea devine un mic teatru de război în care are un rol foarte important și plutonul evacuare răniți comandat de căpitanul Aron Daniel.

În tot acest timp, creierul comandamentului — compartimentele specifice, începând cu S3, condus de căpitanul Gelu Mureșan, și terminând cu grupa comandantului, din care fac parte ofițerii specialiști CIMIC, jurist, relații publice, psiholog și preot militar — pune la punct acțiunile ce urmează să se desfășoare. Examenul dat de comandamentul batalionului a fost trecut cu brio, în cadrul exercițiului de tip SIMEX desfășurat la Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, la finalul căruia ministrul apărării naționale, **Teodor Atanasiu**, i-a felicitat pe militarii dejeni, declarând că a fost impresionat de rapiditatea și exactitatea cu care au fost rezolvate situațiile create în cadrul exercițiului.

Trei luni de pregătire intensă, cu schimbări de situație neașteptate, cu controale și evaluări, cu grija fiecărui militar angajat și a materialelor și resurselor de care are nevoie, altfel spus, numai în pielea comandantului să nu fie.

Locotenent-colonel Tudorel Dragonici — comandantul batalionului: „La ora actuală, B. 811 I. este pregătit, din toate punctele de vedere, să fie dislocat în teatrul de operații Irak și să confirme încrederea acordată și faptul că suntem unii dintre cei mai buni militari români. Sunt foarte mulțumit de pregătirea desfășurată de subordonații mei și de modul în care au răspuns tuturor cerințelor. Acest fapt mă face să mă simt mândru că sunt comandantul lor și să fiu foarte încrezător că împreună vom face o treabă extraordinară, oriunde vom merge.”

Mai sunt doar câteva zile până la desfășurarea ceremonialului militar pentru plecarea în teatrul de operații. După evaluarea finală, executată de Comandamentul 2 Operațional Buzău, căruia Batalionul 811 Infanterie îi va fi subordonat pe timpul cât se află în misiune, mai rămâne puțin timp fiecărui militar să își ia rămas bun, pentru 6 luni de zile, de la cei dragi. Va începe în curând lupta cu dorul de casă. Vom încerca cu toții să izbutim și să ne întâlnim sănătoși. Dumnezeu să ne ajute!

A consemnat: **Căpitan CORNEL MITUT**

Motivația luptătorilor

Locotenent ALIN BOGDAN

„Pentru un luptător, această este menirea. Ca primă misiune externă, aceasta reprezintă o oportunitate în carieră, o experiență pe care mi-o doresc îndeplinită cu succes. Totodată, abia aștept să iau contact cu cultura și civilizația de acolo.”

Plutonier MARIA CRISTEA

„Este și o provocare. De curând sunt cadru militar activ, este prima mea misiune și vreau să demonstrez că pot face față, în ciuda tuturor pericolelor. Firește, partea financiară contează pentru fiecare, dar ar fi o mare prostie să spui că mergi acolo pentru bani și nu cred că e un motiv suficient ca să rezisti în astfel de condiții.”

Plutonier-major DANIEL CISMĂȘ

„Curiozitatea mă determină să plec în această misiune. Vreau să văd cum se desfășoară acțiunile într-un teatru de operații, așa cum este Irakul, și, de asemenea, cred că este foarte importantă pentru mine perfecționarea pregătirii profesionale. Este cea mai bună ocazie de până acum.”

Preot militar DANIEL VĂLEAN

„Este o provocare pentru mine. Sunt printre cei mai tineri din acest batalion, am 27 de ani, iar pentru meseria mea impactul cu o altă cultură, altă civilizație, este o provocare. Vreau să văd prezentul Mesopotamiei biblice și al califatelor de pe Eufrat.”

românești din Irak, acum 3 ani. Fiind prima unitate care a desfășurat acțiuni în acest teatru, la început ne-am confruntat cu multe probleme de logistică, nu am avut aer condiționat, uneori nici apă, tehnica a avut de suferit din cauza căldurii, câteodată, în corturi, temperatura depășind 70 de grade Celsius, dar, după 2 luni de zile în teatru, lucrurile au început să intre în normal. Până la urmă ne-am descurcat foarte bine.”

Irak, Kosovo, Angola. 3 zone de pe mapamond în care au fost prezenți militarii dejeni. Cu o asemenea experiență, provocarea unei noi misiuni în Irak a scos în evidență dorința „Dragonilor Transilvăni” de a fi printre cei mai buni militari și acest lucru a fost lesne de observat pe parcursul celor 3 luni de pregătire specifică acestei misiuni. Primele

fost destul de greu, nu toată lumea s-a adaptat ușor acestui ritm de pregătire, dar mereu am fost conștienți de faptul că acolo ne va fi greu. Mai bine ne pregătim aici în cele mai dificile condiții, ca să ne fie în Irak cât mai ușor, dacă se poate spune așa. Majoritatea am mai participat la misiunea din 2003, știm ce ne așteaptă și sunt convins că și de data aceasta vom veni înapoi cu fruntea sus.”

Prima grijă a zilei — să ai totul pregătit pentru ora 7.30 fix — briefingul comandantului. Urmează o scurtă rugăciune a preotului militar, **Dan Văleanu**, apoi întregul efectiv se împarte pe grupe, și, echipați cu cască și vestă anti-glonț, cercetează cu armele fiecare cotlon și fiecare fereastră, exersând scotocirea, până când ajung în poligonul de instrucție. Aici, într-o mică pă-

IN FATA MICROFONULUI

RECRUȚII LA RAPORT

Sunt tineri, frumoși, zâmbesc încrezători. Au traversat un examen al maturității, la cota deplinului angajament. Au depus Jurământul militar. Ce i-a convins să o facă?

Soldat MARIAN RANGA, 24 de ani, Cluj-Napoca

„Intenționez să urmez cariera militară, după aproape patru ani în care am lucrat la

o firmă de transport, ca șofer de cursă lungă, unde efortul nu era răsplătit pe măsură. Anterior am mai lucrat și la o unitate militară, ca salariat civil, tot șofer, așa că nu-mi este străin mediul și responsabilitățile pe care le implică, deci nu am nici o îndoială că

am făcut alegerea corectă și în cunoștință de cauză. Sper ca viitorul să îmi confirme așteptările și să mă ridice la înălțimea solicitărilor din armată.”

Soldat LUPO ISTVAN, 24 de ani, Șimleu Silvaniei

„Am venit în armată pentru că vreau să rămân în cadrul

acestei instituții după satisfacerea stagiului militar, motivația principală fiind salariul

atractiv, comparativ cu alte slujbe pe care le-am avut în viața civilă și chiar în străinătate. Pentru că viața nu mi s-a părut chiar așa de roz nici în alte părți. Despre condițiile care ni se oferă aici nu pot spune prea multe, fiind abia la început, dar dacă eu am ales să fac acest lucru trebuie să merg până la capăt oricum ar fi, doar am trecut și prin momente mult mai grele în viață, așa că sper să merg cu fruntea sus.”

Soldat MARIUS IONUT CONSTANTIN, 20 de ani, Iași

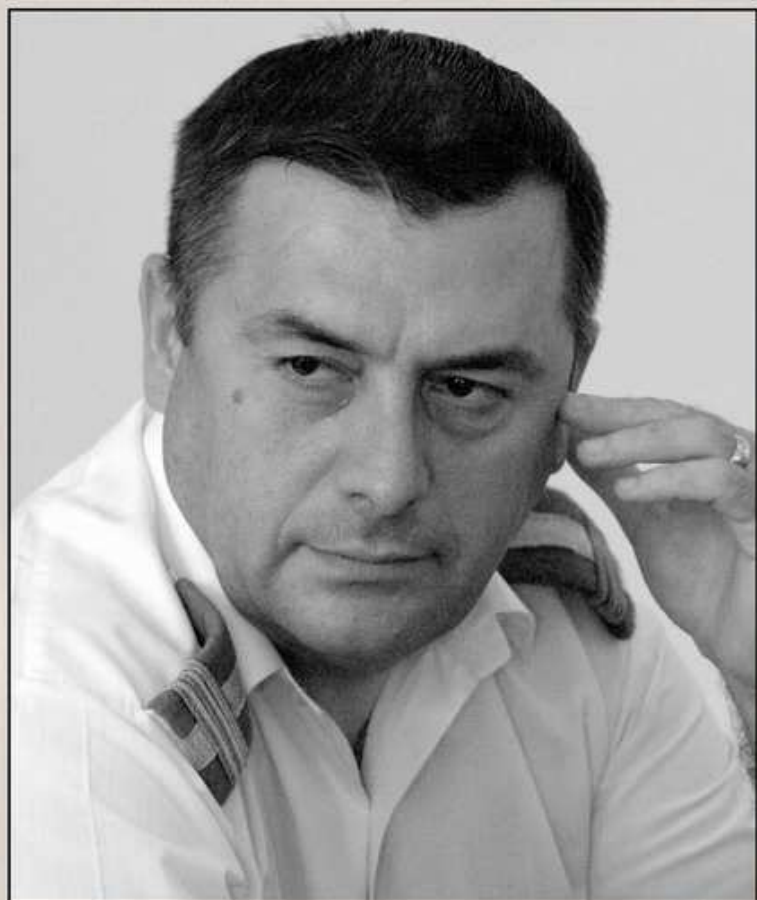
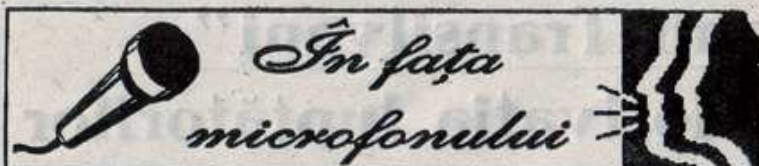
„M-am prezentat la încorporare tot la cerere, deoarece anul trecut, după ce am terminat liceul de informatică, am dat la subofiteri, însă am renunțat și am plecat în străinătate. Mi-am dat seama însă că nu pot să muncesc toată viața departe de casă și m-am gândit să fac ceea ce-mi place, pe un salariu cu care să trăiesc decent în țară, adică să lucrez în armată. Condițiile de

aici nu sunt nici cele mai bune, nici cele mai rele, îmi place cum se desfășoară programul de instrucție, cum se preocupă cei care ne comandă

să ne învețe ceea ce trebuie să facem și cum. Important este să fim ascultători și să realizăm că prin ceea ce fac ne vor doar binele.”

A consemnat: **Căpitan TRAIAN BRADU**

**Colonel dr. ION PETRESCU—
directorul
Trustului de Presă al M. Ap. N.**

• Domnule colonel, nu peste mult timp, vom sărbători Ziua Presei Militare. An de an, această aniversare a fost marcată prin ample manifestări, care au pus în valoare rolul și importanța de care se bucură presa militară. Ce aveți în intenție și în plan de această dată?

• În acest an, Ziua Presei Militare va fi un moment în care dorim să contribuim la concordia națională, motiv pentru care vom acorda un singur premiu pentru toți cei ce ne vor onora cu prezența la evenimentul organizat pe 21 iulie a.c., la strandul Militar - Tei, în București. Premiul constă într-un *show* artistic cu multe surprize - sperăm, plăcute -, cu invitați de onoare din mediile unde presa militară este prețuită, inclusiv jurnaliști de ieri și

de azi, care au servit cu credință arma de care au cu toții nevoie atunci când - prin voce, imagine și cuvânt scris - pledează pentru atingerea standardelor NATO în Armata Română. Cu sprijinul Direcției Administrative și Serviciilor, personal al generalului de brigadă dr. Cătălin Zisu, la locul menționat, Ziua Presei Militare va fi sărbătorită, pentru prima oară în perioada postdecembristă, în aer liber, într-un cadru ce permite expunerea publicațiilor Trustului de Presă al Ministerului Apărării Naționale și a periodicelor din teritoriu, precum *Scutul patriei*, dar și a altor produse media. Ne face plăcere să menționăm trei dintre punctele tari ale spectacolului amintit: Ansamblul artistic *Doinița*, al Cercului Militar Bistrița, care ne va oferi cântece și dansuri populare de peste munți; a-

Respirația liberă a presei militare

poi, formația artistică a Cercului Militar Mangalia, care va evolua cu dansuri moderne și soliști de muzică pop și rock; și, nu în ultimul rând, talentatul nostru coleg, rapsodul Ovidiu Purdea-Someș, al cărui repertoriu nu mai necesită nici o prezentare. Show-ul este un pretext pentru a arăta tuturor invitaților *respirația liberă* a presei militare, autonomia ei și capacitatea de a organiza evenimente menite a-i apropia pe colegii noștri.

• Care este condiția jurnalistului militar în actualele conjuncturi și realități?

• Condiția noastră? Este cea pe care o acceptă fiecare dintre noi. Uneori, poate fi asemuită cu aceea a trestiei gânditoare. Alteori, jurnalistul militar este răsplătit cu mulțumirile celor cărora le acordă onest clipa de glorie meritată. De regulă, înseamnă asumarea statutului de presă departamentală, în care, indiferent de domeniul în care activează - televiziune, radio, publicații scrise și electronice -, ziariștii din redacțiile militare iau pulsul camarazilor și, servind interesul general, oferă informațiile, reportajele, interviurile, tabletele, anchetele, eseurile care abordează - uneori, voalat, deseori, direct - problemele cu care se confruntă profesioniștii din Armata României.

• Este presa militară una curajoasă? Își poate permite acest lucru?

• Sunt întrebări retorice. Uneori, jurnaliștii militari sunt admirați pentru inteligența cu care abordează subiecte aparent tabu. Alteori, li se reproșează că tac atunci când presa civilă titrează pe prima pagină, cu litere de-o șchioapă, despre unele evenimente petrecute în armată. În mass-media militară a statelor NATO, politica editorială este una singură: cea a reflectării obiective - lipsită de goana după senzațional - a acțiunilor de interes general pentru personalul din armatele aliate. Acolo au prioritate participarea în tea-

trele de operații, antrenamentul unităților de elită, cooperarea cu militari din alte armate la diferite exerciții bilingve multinaționale. Nu în ultimul rând, se acordă un spațiu amplu mediatizării facilităților de refacere a capacității de muncă, precum și reconversiei profesionale în mediul civil, la încheierea carierei militare. Noi însă trăim într-o realitate cu alte particularități, unde sunt alte niveluri de salarizare, echipare și dotare. În documentările jurnalistice simțim diferențele de percepție dintre cei cu ani mulți de evoluție în organismul militar și mai-tinerii lor confrăți. Jurnaliștii militari sunt curajoși ori de câte ori abordează, cu aplomb, contradicțiile lumii militare în care trăim. Ei își pot permite acest lucru în raport cu propria experiență, harul jurnalist și determinarea de a lua taurul de coarne. Teoretic, nu există restricții. Ci doar reacții...

• A devenit presa militară, în exclusivitate, un mijloc de informare, renunțând la funcția de formare?

• Din fericire, presa militară nu are un rol de... deformare. Prin periodicitate, public-tintă și impact, place sau nu, este o presă angajată să mențină spiritul de corp al celor ce au acționat sau acționează în Armata României. Nu există un cotidian de (in)formare, așa că publicațiile scrise au utilitatea lor în întărirea convingerilor profesionistului militar. Nu avem un post militar de radio, cum s-ar cuveni, dar - prin emisiunile realizate la nivel național și cele difuzate la posturile teritoriale - se transmite o stare de spirit benefică moralului contribuabililor români. Nu avem un post militar TV, dar - prin reportajele și documentarele difuzate pe trei canale de televiziune publică, în zile și la ore diferite - s-a reușit un bombardament informațional al cărui efect este dat de audiența unora dintre aceste produse, precum pelicula *Și dragostea face armată*, care a avut 1.400.000 de telespectatori. Mult? Puțin? Să ne gândim că este vorba de un public-tintă de 14 ori mai mare decât actualul efectiv al armatei noastre.

• Dată fiind renunțarea la serviciul militar obligatoriu, putem vorbi, din 2007, de o restrângere a paletei subiectelor de presă?

• Nu. Dimpotrivă! Focalizarea atenției jurnaliștilor pe prioritățile profesioniștilor de azi și de mâine înseamnă creșterea complexității modalităților de reflectare a dificultăților și reușitelor lor curente. Presiunea de ultimă oră la care suntem supuși este reflectarea constantă a mutațiilor vizibile la nivelul mai-

ștrilor militari, subofițerilor și m.a.c.-ilor. Au ei nevoie de publicații specifice? Răspunsul sincer este că noi, jurnaliștii militari, trebuie să le acordăm atenția cuvenită. Asta impune și o schimbare de mentalitate!

• În opinia dumneavoastră, amplul proces de transformare și modernizare a sistemului militar vizează și instituția presei militare? În ce sens?

• Trustul de Presă al M.Ap.N. - ca, de altfel, și redacțiile teritoriale - s-au supus rigorilor metamorfozei la care ați făcut referire. Cu reduceri de efective, schimbarea periodicității unor publicații, diminuarea numărului lor de pagini, dar și cu satisfacții care merită a fi cunoscute. Vă dau un singur exemplu. La finele anului trecut, televiziunea publică a renunțat la emisiunile realizate de o serie de ministere. Inclusiv la emisiunea *Pro Patria*. Voci de casandre anticipau că echipa redacțională, condusă de talentatul colonel Benone Neagoe, nu va face față standardelor TVR, care a acceptat să difuzeze doar reportaje și documentare artistice. Colegii de la *Pro Patria*, împreună cu cei din echipa condusă de colonelul Mircea Laslău, liderul Studioului Cinematografic, au reușit să ofere produse video acceptate de TVR 1, TVR2, și TVR Internațional, multe dintre ele reluate chiar de două-trei ori, depășind ca minutaj timpul care s-ar fi însumat prin difuzarea exclusivă a emisiunii *Pro Patria* în aceeași perioadă. La ora actuală, nimeni nu ne impune o tematică în acest domeniu, și singurul cenzor este producătorul televiziunii publice, care, după vizionare, își dă OK-ul pentru reportajul nostru. Este o victorie a profesioniștilor noștri, oameni care au înțeles că - prin sensibilitate, talent și o muncă intensă, axată doar pe calitate - pot fi obținute reușitele visate. Nu sunt cuvinte mari. Doar crezul unui om în frumoasa menire a jurnaliștilor militari. Aidoma camarazilor din armatele aliate, ei au misiuni clare și merită respectul celor care devin, peste noapte, eroii lor de reportaj. Suntem arma de care au nevoie toți cei ce mențin Armata României în topul încrederii populației. Cel puțin atâta timp cât cuvintele rostite la radio sau tipărite în publicații, precum și imaginile difuzate la televiziunea publică redau profilul moral și profesional real al militarului român. Un semen care a început să-și asume mentalitatea de învingător.

A consemnat:

Locotenent-colonel
LEON-IOȘIF GRAPINI

Univers militar

Cu încheierea fazei active a exercițiului STEADFAST JAGUAR, la 28 iunie a.c., Forța de Răspuns NATO (NRF) a dat ultimul test înaintea termenului de a fi declarată pe deplin operațională, în luna octombrie. Desfășurat în Insulele Capului Verde, exercițiul a agregat peste 7.000 de militari din toate categoriile de forțe în numeroase operațiuni simulate, incluzând o demonstrație de forță și o operațiune de ajutor umanitar într-o zonă afectată de calamități.

Potrivit Agenției Europene de Apărare (EDA), 1 iulie marchează „o nouă eră pentru procurarea capabilităților de apărare în Uniunea Europeană prin introducerea unui regim gândit să sporească transparența și competiția pe piața europeană a echipamentelor de apărare”. Cadrul nou creat pentru această piață - regim voluntar, interguvernamental condus de EDA - va opera pe baza „Codului de conduită în achizițiile din domeniul apărării”, care a fost aprobat de miniștrii apărării ai țărilor Uniunii Europene, în noiembrie 2005. Totuși, nu toate cele 24 de state membre ale agen-

ției (toate țările membre ale EU, mai puțin Danemarca) au ales să subscrie acestui cod, spre exemplu Ungaria și Spania, din motive ce țin fie de implicațiile asupra producătorilor interni, sau asupra contractelor în derulare cu state de pe alte coordonate geografice.

Pe durata Campionatului Mondial de Fotbal, Germania a desfășurat o enormă operațiune de securitate, cu peste 250.000 de poliști aflați la datorie, la care s-au adăugat peste 7.000 de militari, în condițiile în care toate permisiile au fost anulate. De asemenea, Polonia și Marea Britanie au sprijinit acest efort cu mici contingente, în orașele care le-au găzduit echipele naționale. Amenințarea terorismului a condus la o regândire a restricțiilor constituționale asupra desfășurării forțelor armate. Ministrul german al apărării, Franz-Josef Jung, a afirmat că forțele armate vor fi desfășurate în scopul combaterii posibilelor atacuri teroriste.

Rubrică de:

Căpitan TRAIAN BRADU